

Kuninkaasi tulee

Joh. 12:12-19

12. Seuraavana päivänä suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille, sai kuulla, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin.

13. Silloin ihmiset ottivat palmunoksia, lähtivät häntä vastaan ja huusivat:

"Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!"

14. Saatuaan nuoren aasin Jeesus istui sen selkään, niin kuin on kirjoitettu:

15. "Älä pelkää, tytär Siion. Sinun kuninkaasi tulee istuen aasin varsan selässä."

16. Tätä hänen opetuslapsensa eivät aluksi ymmärtäneet. Vasta kun Jeesus oli kirkas-

tettu, he muistivat, että näin hänestä oli kirjoitettu ja näin he olivat hänelle tehneet.

17. Kansanjoukko, joka oli ollut Jeesuksen kanssa, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä.

18. Ihmiset lähtivät häntä vastaan, koska olivat kuulleet hänen tehneen tämän tunnusteen.

19. Mutta fariseukset puhuivat keskenään: "Näettekö! Te ette saa mitään aikaan! Katsokaa, koko maailma juoksee hänen peränsään."

Kuninkaasi tulee

Kuka tai mikä Sinua hallitsee? Kenen alamaisuuteen Sinä olet valmis suostumaan? Vai haluatko viime kädessä olla oman elämäsi kuningas eli elää halujesi ja tarpeittesi ja himojesi mukaan? Miten suhtaudut, kun ja jos joku yrittää ottaa sinun elämäsi omaan hallintaansa?

Meillä länsimaisilla ihmisillä on voimakas halu selviytyä elämästä ja pärjätä jos mahdollista omin avuin, vaikka tiedämme erinomaisen hyvin, että olemme kaiken aikaa erittäin riippuvaisia toisista ihmisistä ja ylipäänsä siitä että yhteiskunta ympärillämme toimii. Individualistinen itseriippuvuus on mahdotonta, vaikka sitä kovasti tavoitellaankin. Tuloksena on usein syvä yksinäisyyden tunto silloinkin, kun ollaan ihmisten keskellä.

Alistaminen ja alamaisuus

Tähän liittyy myös voimakas kaikenlaisen alistamisen vieroksuminen. Usein rakkauden synnyttämää alamaisuutta pidetään alistamisena. Aikamme huuto on: "Kukaan ei saa olla minun yläpuolellani."

Aito alamaisuus, joka perustuu järjestyksen vuoksi yläpuolellemme asetettujen rakkauteen alamaisiinsa, on mitä suurinta vapautta. Jopa Jumalan kolmen persoonan välillä vallitsee järjestys ja alamaisuussuhde, mikä ei kuitenkaan vähimmässäkään määrin merkitse kunkin persoonan jumaluudesta ja kunniaista. Jeesus oli kaikessa kuuliainen ja alamainen Isälle ja Pyhä Henki kirkastaessaan Kristusta on alamainen Pojalle. Isä taas korottaa omaa Poikaansa jne.

Alamaisuutta vierastavassa kulttuurissamme kuitenkin saman aikaisesti piilee myös merkillinen kaipaus löytää sellainen johtaja tai johtajuus, joka kykenisi arvovallallaan viemään läpi asioita, jotka yhteiselämäämme kaiken aikaa hiertävät. Perjantain uutisissa joku valitteli sitä, että sote-uudistusta ei saisi nopeasti läpi mikään muu kuin diktaattori, demokratia tuntuu olevan tuskallisen hidas ongelmien ratkaisija.

Vapauttajakuningas

Jumalan valtakunta tai kuningaskunta ei ole demokratia. Sillä on Kuningas, jolla on kaikki valta sekä maan päällä että taivaassa. Sen kuningas on Jeesus.

Jumalan sanan hyväksymä vanhatestamentillinen kuninkuus Israelissa poikkesi olennaisesti sitä ympäröivien maiden yksinvaltaisesta tai despoottisesta kuninkuudesta. Kuninkaan tehtävä ei ollut esiintyä diktaattorina vaan Jumalan laille alisteisena ja pappeuden ja profeettojen välityksellä Jumalan hallinnan tunnustavina huolehtia siitä, että kansalla oli ulkoinen vapaus ja turvallisuus. Kuninkuus, silloin kuin se tapahtui Jumalan tahdon mukaisesti, merkitsi siis kansalle vapautta palvelu pelotta Jumalaa. Kuningas ei siis määrännyt mitä ihmisten piti tehdä, vaan vapauttajakuninkaana huolehti siitä, että kukaan eikä mikään päässyt kansaa orjuuttamaan.

Tätä vanhatestamentillista taustaa vasten meidän on nähtävä Jeesuksen marssi kuninkaana Jerusalemiin. Tapahtuman merkityksen tiivistä profetian sana:

Katso, Sinun kuninkaasi tulee luoksesi!

Katso, Sinun kuninkaasi tulee luoksesi! Hän tulee sinun vuoksesi ja sinua varten. Hän tulee tänään, niin kuin Hän tuli silloinkin nöyränä ja hiljaisena. Muista, Hän on kuitenkin Kuningas. Kun Hän tänään tulee hiljaisesti oman totuutensa ja armonsa sanan välityksellä omantuntosi ovelle asti, Hän vaatii oikeutta hallita Sinua. Hän ei Kuninkaanaasi tule koskaan tyytymään vähempään.

Jeesuksen ratsastus Jerusalemiin oli profetian täyttymys: *"Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla'."* Tämä profetia kertoo tapahtuman tarkoituksen. Profetia kehottaa meitä tänäänkin korottamaan äänemme ja *julistamaan Jeesuksen tuloa*. Sanoma on kerrottava *"tytär Siionille"*, kansalle, jota Jumala rakastaa, jonka Hän on luonut itseään varten ja jonka Hän tahtoo nyt vapauttaa synnin ja kuoleman ja sielunvihollisen vallasta.

Kansalle on kerrottava, että sen tulee *avata silmänsä* ja nähdä mitä todella tapahtuu. Yhtä vähän kuin Jeesuksen ratsastusta Jerusalemiin kansan kykeni ymmärtämään Kuninkaan ja Hallitsijan marssiksi, yhtä vähän tämä maailma näkee julistetuksa Jumalan Sanassa mitään kuninkaallista. Yhtä vähän tämä maailma näkee Jeesuksen toista tulemistä edeltäviä merkkejä sellaisina. Mutta se, joka avaa silmänsä ja lukee Raamatusta Herran sanan ja Sanan valaisemin silmin katsoo tapahtumien kulkua, näkee ja tajuaa, että Jeesus on Kuningas ja Hän on tulossa takaisin.

"Sinun Kuninkaasi" on erilainen kuin kaikki muut hallitsijat. Hänen hallintansa ei ole ulkoista vaan sisäistä. Mutta muista! Ellet ole Jeesuksen totuuden ja armon hallittavana, jokin elämäsi joka tapauksessa hallitsee. Se on se, mille sinä kumarrat ja jota pidät tärkeimpänä. Jos olet rahan, maailman, sielunvihollisen, omien halujesi, kuolemanpelkosi tai toisten ihmisten hallittavana, olet tyrannin orja. Jeesus haluaa vapauttaa Sinut. Hän on uhrillaan hankkinut Sinulle rauhan, ilon ja iankaikkisen valtakunnan. Hän hallitsee tänään. Päästä Hänet oman sydämesikin valtaistuimelle! Kuninkaasi jakaa Sinulle suunnattoman aarteen.

"Hän tulee". Omin keinon ja omin yrityksin ja omin päätöksin et pääse Herran luo. Mutta Hän itse tulee Sinun luoksesi. Sinun on mahdollista päästä Hänen hallintaansa, sillä Hän on nyt täällä sanassaan läsnä. Avaa sydämesi ovi. Huuda: "Herra auta! Hoosianna!" Herra on valmis ratsastamaan hiljaa Sinun sydämesi ovesta sisään. Hän julistaa apua huutavalle: "Sinun syntisi annetaan Sinulle anteeksi minun vereni tähden! Minä olen turvasi!" Herra tulee luoksesi omasta aloitteestaan. Hän kutsuu Sinua, vaikka sinä et Häntä vielä tuntisikaan!

"Hän tulee Sinulle!" Herra ei tule vain Sinun luoksesi, vaan sisälle Sinun elämääsi. Kun Hän tulee Sinulle, saat omaksesi kaiken, mitä Hän kuninkuudessaan omistaa. Sinusta tulee Kuninkaan lapsi.

Hän tulee *"hiljaisena"*. Hän lohduttaa hiljaisella sanallaan, antaa sydämeesi oman tunnon levon ja rauhan. Sinun ei tarvitse pelätä, kun Hän nyt lähestyy Sinua. Tänä on armon ja pelastuksen päivä.

Jeesus ratsastaa Jerusalemiin

"Seuraavana päivänä" Jeesus tietoisesti omasta tahdostaan meni Jerusalemiin kohdatakseen "hetkensä", ristin tuskat ja ylösnousemuksen voiton. Hänen vihollisensa olivat moneen otteeseen yrittäneet vangita Häntä, mutta aina Hän oli majesteetillisesti poistunut heidän keskeltään. Nyt Hän itse vapaaehtoisesti käy Golgatan tielle. Puhumme Hänen ratsastuksestaan kuninkaallisena ja voitollisena marssina kaupunkiin ja sen temppeliin ja sellainen se oli taivaan näkökulmasta ja Jumalan ennalta tekemän armopäätöksen näkökulmasta.

Itse asiassa Jeesus kulki kolmesti sisälle kaupunkiin. Ensimmäisellä kerralla Hän ratsasti kaupunkiin ja meni temppeliin ja katseli, mitä siellä tapahtui ja poistui sanomatta sanaakaan. Seuraavana päivänä Hän meni uudestaan temppeliin ja puhdisti sen. Kolmantena päivänä kansan johtomiehet kokoontuivat Hänen ympärilleen. Johannes kuvaa vain ensimmäisen näistä ja senkin hyvin tiivistetysti. Hänen tavoitteenaan ei ollut niinkään kertoa tapahtumien yksityiskohtia kuin sen, millaisen vaikutuksen Jeesuksen tulo kaupunkiin teki. Hän kertoo, miten kansa tervehti Jeesusta: *He ottivat palmunoksia, menivät häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!"*

Hoosianna tarkoittaa "auta, pelasta nyt". *"Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!"* On merkittävää, että kansa lauloi ja huusi näin Jeesuksen ratsastaessa. Johtajat vihasivat Jeesusta ja kansakin horjui kahden vaiheella, mutta siitä huolimatta se hetkeksi intoutui laulamaan suuren innostuksen vallassa Jeesukselle. Toiset evankelistat kertovat, että johtajat pyysivät Jeesusta vaientamaan huudot, mutta Hän vastasi:

"Jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat."

Lainaamalla suuresta Hallel- ylistyspsalmista kansa julisti Jeesuksen "Israelin kuninkaaksi."

Usein kuulee sanoittavan, että kansanjoukko, joka hetkeä aiemmin oli huutanut "Hoosianna", alkoi kohta huutaa "Ristiinnaulitse!" Henkilökohtaisesti en ole tästä kuitenkaan vakuuttunut. Todennäköistä oli, että kansanjoukko, joka huusi "Hoosianna!" oli Galileasta tulleita, mutta "Ristiinnaulitse!" huutaneet olivat Juudeasta tulleita. Tietenkään asiasta ei voi mitään dogmaattista sanoa. Joka

tapauksessa pian galilealaisetkin hylkäsivät Kuninkaansa, joksi he Jeesuksen olivat tunnustaneet. Mutta ratkaisevaa on se, että Jeesus itse otti tunnustuksen vastaan ja valitsi tavakseen ratsastaa kaupunkiin kuninkaallisesti. Aasi oli nimittäin juutalaisille kuninkaallinen ratsu.

Johannes julistaa, että kysymys oli Jeesusta koskeneen profetian täyttymyksestä, vaikka opetuslapsetkaan eivät sitä silloin ymmärtäneet. Vasta Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen he tajusivat, mitä oli tapahtunut. Vaikka Jeesuksen ulkoinen hahmo oli vaatimaton, Hän on kuningas. Taivaan näkökulmasta Jeesus oli marssilla kohti valtaistuintaan kuningasten Kuninkaana.

Jeesus on Kuningas

Jeesuksen ratsastusta Jerusalemiin on joskus tulkittu Hänen viimeiseksi yritykseen päästä kansansa hallitsijaksi, yritykseksi, jossa Hän epäonnistui siinä määrin, että hetken huumassa ylistystä huutanut kansa viiden päivän kuluttua oli valmis huutamaan: "Ristiinnaulitse!" Siitä ei ollut kysymys. Jeesus ei palmusunnuntaina tullut esittämään pyyntöä siitä, että Hänet hyväksyttäisiin Kuninkaaksi. Hän tuli Kuninkaana, jonka oli lopulta itkien hyljättävä Suuren Kuninkaan kaupunki Jerusalem, koska se hylkäsi oman Kuninkaansa. Kaupungista ei jäänyt kiveä kiven päälle maahan repimättä. Hän on Kuningas tunnustimme Hänet sellaiseksi tai emme. Mutta voi meitä, jos hylkäämme Hänet.

Jeesusta ei liioin vienyt ristin kärsimykseen ja tuskiin kansanjoukkojen mielenailahtelu, vaan Hänen oma kuninkaallinen suunnitelmansa vapauttaa synnin, kuoleman ja perkeleen valtaan joutuneet ihmiset Jumalan valtakuntaan, Jumalan armon ja totuuden ja rakkauden hallittaviksi. Jeesus on suuri Vapauttajakuningas. Hänen käsiään ja jalkojaan eivät pitäneet ristillä ruostuneet naulat, vaan Hänen suunnaton rakkautensa Hänen kuninkuuttaan vastaan nousseita ihmisiä kohtaan.

Jeesus temppeliin

Kuningas Jeesus ratsasti kaupunkiin, meni suoraan sen temppeliin ja seuraavana päivänä ajoi vihassa kaupustelijat siitä ulos. Herran rukoushuone oli tehty rosvojen luolaksi, markkinapaikaksi, jossa rehotti väärän voiton pyynti. Kaadettujen myyntipöytien ja ulkoisen kaaoksen keskellä Hän saattoi muuttaa temppelin edes hetkeksi jälleen Jumalan rukoushuoneeksi. Jeesuksen luo kokoontuneet sokeat ja rammatt saivat terveytensä ja lapset alkoivat laulaa ja ylistää Herran nimeä. Herran nimi sai tältä kansansa hylkyjoukolta kiitoksen ja temppeli pääsi vielä kerran oikeaan käyttöönsä. Mutta kansan johtajat ja suuret massat hylkäsivät Kuninkaansa, joka oli tullut heidän luokseen. Siksi Kuningas hylkäsi oma kansansa, antoi temppelin tuhottavaksi ja evankeliumi pakanoille. Mutta Hänen omasta kansastaan pelastui kuitenkin jäännös: nuo sokeat, rammatt ja lapsenmieliset, ne jotka tarvitsivat Vapauttajaa ja korottivat Jeesuksen Kuninkaakseen.

Jumala vai mammona

Kun Kuningas Jeesus lähestyy tänä päivänä meidän kansaamme, tänäänkin Hän käy ensin temppeleihin. Hän tulee totuutensa ja armonsa sanalla omantuntomme temppelin ovelle ja vaatii pääsyä sinne. Hän vaatii saada hallita Sinua. Jos kirkkoihin ja seurakunnan kokouksiin tulevien ihmisten sydämiä ei hallitse Herra, vaan heidän pankkitiliensä viimeinen saldo, oli se sitten oikein tai vääryydellä hankittu, Herra ei voi myöskään tätä kansaa armahtaa. Mammonaa palveleva kansakunta ei voi

palvella todellista kuningastaan. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa. Jeesus ei sanonut, ette saa, vaan **ette voi**. On mahdotonta palvella samanaikaisesti rahaa ja Jumalaa. Annatko Jeesuksen kaataa rahan vallan sydämestäsi. Antaako seurakunta ja kirkko Herran kaataa mammonan vallan keskeltään. Ellei, kansamme tulevaisuus on yhtä synkkä kuin Jerusalemin siitä huolimatta, että itse Kuningas on vielä meidän keskellämme.

Avuttomien Apu

Jeesus joutuu yhä kulkemaan aasilla ja aasin varsan selässä, siellä missä vain sokeat ja rammatt ja lapsenmieliset kokoontuvat, ne, jotka näkevät sokeutensa, ne, jotka tuntevat kurjuutensa, ne, jotka tietävät oman avuttomuutensa. He tietävät, että vain Jeesus Kristus tuo heille avun ja vapauden. He huutavat yhä sydämässään ja huokauksissaan: "Hoosianna, Herra auta!" Jeesuksen Kristuksen voikin korottaa Kuninkaakseen vain se sydän, joka joutuu oman syntyisyytensä ja pahuutensa tunnustaen huutamaan: "Herra, auta!" Kun näet, että et itseäsi voi auttaa, huuda Herralle: "Hoosianna, Herra auta!" Niin annat Jeesukselle kuninkaallisen kunnian tunnustaessasi, että Hän voi ja tahtoo auttaa Sinua.

Vaatteet tielle

Vaatteiden levittäminen hallitsijan kulkutielle, josta puhuvat yhä meidänkin aikamme punaiset matot on kuva siitä, miten muinaiset itämaiset yksinvaltiaat kirjaimellisesti kävelivät jonoon makuulle heittäytyneitten alamaistensa ylitse. Sillä he osoittivat olonsa täydellisesti yksinvaltiaan päätösvallan ja hallintavallan alaisia. Opetuslasten joukko tunnusti Jeesuksen ehdottomaksi hallitsijakseen, vaikka heidän Hoosianna-huutonsa saikin varsinaisen täyttymyksen vasta, kun Kuningas oli ristini tuskillaan ja ylönousemuksen voitollaan vapauttanut heidät varsinaisista vihollisista synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta. Vasta Pyhä Henki heidän sydämessään taivutti heidät kuuliaisiksi Kuninkaan äänelle ja teki heille mahdolliseksi taivuttaa tahtonsa Herran Kuninkaallisen tahdon tekemiseen.

Puiden lehvät

Palmujen lehvät kuvasivat vapautta, voittoa ja iloa. Jeesuksen ympärille kokoontunut joukko tunnusti, että todellinen vapaus oli saavutettavissa vain tunnustamalla Jeesus Kuninkaaksi. Hän on se Daavidin Poika, joka antaa synnit anteeksi, vapauttaa omantunnon syyllisyyden taakoista. Hän on kuoleman voittanut ja vapauttaa seuraajansa kuoleman pelosta iankaikkisen elämän varmuuteen. Hän on voittanut sielunvihollisen ja Hänen totuutensa sanan alle sydämensä taivuttava pääsee vapaaksi pimeyden valheen verkosta, palvelemaan Jumalaa totuudessa ja vanhurskaudessa. Jeesus on myös se voittaja, joka antaa seuraajilleen kuninkaalliset voittoseppeleet kirkkauden valtakunnassa ja antaa ahdistustenkkin ja vaikeuksien keskellä vakuutuksen siitä, että Hänen rakkautensa on muuttumaton. "Hoosianna" huutaneet tajusivat myös, että todellista iloa ei voi löytää mistään muualta, kuin sydämen yhteydestä Jeesukseen Kristukseen, yhteydessä, jossa saa jakaa kaikki asiansa Kuninkaan kanssa ja missä Kuningas lahjoittaa koko sydämensä rakkauden omalleen.

Ylistäjien juhla joukko

Jospa Herra saisi tehdä omasta seurakunnastaan kiitosta ja ylistystä laulavan juhla joukon. Jospa meidän kasvomme saisivat sillä tavalla loistaa ilo Herran armosta ja hyvydestä, että meidät näkevät ulkopuoliset tulisivat hyvässä mielessä kateellisiksi

ja alkaisivat kysellä meidän elämämme salaisuutta. Jospa meidän huuliltamme kuultaisiin myös todistuksia Herran suurista teoista meidän omassa ja toisten pelastettujen elämässä.

Herraa kiittävän, Häntä ylistävän seurakunnan huuto on aina myös Hoosianna: "Auta, pelasta". Ylistyshuuto on samalla myös avun ja pelastuksen pyyntö. Pelastettu kiittää ja ylistää vapauttaja Kuningastaan, koska on saanut pelastuksen ja koska hän tietää saavansa avun ja pelastuksen myös tulevaisuudessa aina iankaikkista kirkkautta myöten.

Pikku aasi - evankeliumi

Jeesusta kantavaksi "aasiksi" osoittautuu tänä päivänä evankeliumin sana. Hyvä uutinen siitä, että Jeesus Kristus kuoli Sinun syntiesi edestä, Hänet haudattiin, hän nousi kuolleista ja ilmestyi monille, on evankeliumi. Tässä uutisessa, joka voidaan muutamalla lauseella kirjoittaa tai lausua, ei maailma näe yhtään mitään. Kun maailma tavoittelee valtaa ja kunniaa, kysymys on rahasta, asemasta, aseista ja vaikutusvallasta, omaisuudesta ja arvovallostaa. Mutta kun kuningasten Kuningas lähestyy ihmissydäntä, se tapahtuu evankeliumin sanan vaatimattomassa muodossa.

Evankeliumin voi sivuuttaa olan kohautuksella tai sen voi nauraa vanhanaikaisena ulos modernista suomalaisesta yhteiskunnasta. Silti se on merkillinen "pikku aasi". Se kantaa selässään itse kuoleman, synnin ja Sielunvihollisen vallan kukistanutta Herraan Jeesusta ja Hänen ihmeellisiä pelastustekojaan Golgatan ristillä ja ylösnousemuksen voitossa. Evankeliumi ei siis vain kerro meille noista 1988 vuotta sitten tapahtuneista pelastusteoista, vaan tuo itse niiden Tekijän Jeesuksen Sinun sydämesi ovelle asti. Jos siis kuulet tänään noissa evankeliumin hyvän uutisen sanoissa kutsun, joka kantautuu sinun ahdistuneeseen, pimeään ja pelokkaaseen, monella tavalla syntien sitomaan sydämeen asti, niin nosta Sinäkin huuto: "Herra auta, pelasta! Hoosianna!" Jos niin teet tunnustaen tosiasiat omasta elämästäsi, niin saat kokea ihmeitten ihmeen. Evankeliumin sanan sisällä ja keskellä Herra itse astuu sydämeesi ja vapauttaa Sinut syyllisyyden, synnin ja pelon kahleista. Hän lahjoittaa sydämeesi kokonaan uuden elämän. Hän ei lähde parantelemaan Sinua, vaan tulee itse Sinun sisimpääsi asumaan, Hän itse tulee Sinun elämäksesi.

Sisälle kaupunkiin ja temppeliin

Jeesus marssi kaupungin avoimesta portista sisälle. Jospa Hän saisi Kuninkaana käydä Sinun sydämesi avoimesta ovesta sisään. Tänään Jeesus ei nimittäin tee mitään väkivaltaa. Hän ei murtaudu suljettujen sydänten ovien ja muurien läpi, vaan jää odottamaan ulkopuolelle kutsuen siihen asti, kunnes Sinä itse avaat oven Hänelle huutamalla "Herra auta, pelasta!"

Jos sydämesi ovi on auki, Jeesus tulee elämäsi Jerusalemiin ja menee aivan sen keskukseen sijaitsevaan temppeliin, siihen sinun sydämesi syvimpään, mistä käsin sinun elämäsi on tähän asti hallinnut ehkä rahanhimo, kunnianhimo tai jokin muu himo eli epäjumala. Jeesus kävi ajamaan temppelistä ulos rahanvaihtajia ja kaupantekijöitä. Sinun elämäsi keskukseen on päästävä itse Herran, niin että sydämesi temppeli olisi rukouspaikka.

Mutta niin pian kuin Jeesus saa murtaa sydämesi väärät ja orjuuttavat hallitsijat, Hän alkaa myös ihmeellisen parantavan työnsä. Jeesus paransi rampoja ja sokeita

temppeleissä. Sinunkin hengelliset silmäsi Hän kykenee avaamaan ja antamaan sinulle lamaannuksen sijaan toimivat jäsenet Hänen palveluksessaan.

Jumalan voima

Merkillinen on evankeliumin sana, tuo pikku aasi. Se on voimaton, sille voidaan sulkea ovet, mutta niin pian kuin sydämesi avautuu, se osoittautuukin Jumalan suurimmaksi voimaksi. "Sana rististä on Jumalan voima." Ei ole mitään suurempaa voimaa kuin evankeliumi, sillä siinä tulee itse Herra Jeesus Kristus, herättää hengellisesti kuolleen elämään, asettuu ihmeellisellä nöyryydellään, totuudellaan ja rakkaudellaan hallitsemaan sydäntä niin, että pelastettu aivan halusta ja vapaaehtoisesti alkaa tehdä Hänen tahtoaan. Mutta vielä enemmän. Juuri tuolla evankeliumin sanalla Jeesus tulee toisen tulemisensa suurena päivänä herättämään meidän maatuneet ruumiimme uudeksi ylösnousemusruumiiksi.

Evankeliumin sanan kautta tulee siis itse Kristus Sinun elämäsi. Vain ne, jotka avaavat sydämensä evankeliumille voivat pelastua, sillä ei ole mitään muuta pelastuksen tietä, kuin Hän ja Hänen ristin verensä ja ylösnousemuksensa. Asettakaamme siis itsemme tuon evankeliumin alle, niin kuin opetuslapset levittivät omaansa, omia vaatteitaan Jeesusta kantavan aasin kavioiden alle. Asettakaamme palmunlehdät, kiitoksemme ja ylistyksemme, evankeliumin tieksi ihmissydämiin. Niin omalla pienellä tavallamme mekin voimme toimia "pikku aaseina", evankeliumin eteenpäin viejinä. Mutta huomataamme, että eteenpäin ei kulje vain hyvä uutinen, vaan itse Jeesus Kristus evankeliumin sanassa.

Perille asti riittävä evankeliumi

Paavali kertoo evankeliumista näin:

"Veljet, minä palautan teidän mieliinne sen evankeliumin, mitä teille julistin, minkä te myös olette ottaneet vastaan ja missä olette pysyneet. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni sellaisena kuin minä sen teille julistin." (1.Kor. 15:1-2)

Evankeliumilla on voima viedä Sinut perille asti. Jeesus Kristus tulee kirkkaudessaan takaisin toisen kerran. Kaikki ihmiset saavat nähdä hänet ja Hän tulee kokoamaan maailman ääristä kaikki omansa taivaalliseen valtakuntaansa ja tuomitsemaan muut syntiensä mukaiseen rangaistukseen. Jos olet täällä ajassa elänyt tuon ihmeellisen evankeliumin varassa, niin tiedät pääseväsi Herran kirkkauteen taivaaseen asti. Oman hyvyytesi tai parhaankaan kristillisen vaelluksesi varassa Sinulla ei ole mitään asiaa Jumalan valtakunnan kirkkauteen. Mutta jos olet pannut turvasi Jeesukseen, Hänen kärsimyksensä ja kuolemaansa Sinun syntiesi tähden, tulet pääsemään perille. Vain evankeliumi riittää Jumalalle ja Sinulle.

Esimerkki evankeliumin marssista ihmissydämeen

26.7. Viimeinen päivä omin voimin

Tähän sunnuntaipäivään laitoin otsikon, koska se sopii niin hyvin. Kerta kaikkiaan osuvasi... Ehkä lukija tietää miksi, ehkei vielä. Joka tapauksessa mä sain tietää ja tajuta sen aivan pian.

Sunnuntaipäivä olisi näyttänyt kenen tahansa muun ihmisen silmissä kauniilta ja ihanalta päivältä. Niin, eikö se olekin Raamatun mukaan lepopäivä. Mulle tää päivä ei näyttänyt yhtään kauniilta ja ihanalta, enkä mä levännyt henkisesti. Kyllähän mä näytin muitten silmissä ihan normaalilta, joku näki mut varmaan hymyilevänkin sinä päivänä, mutta...

Vieraat olivat tulleet katsomaan tänä kauniina päivänä leiriämme. Varmaan monen leiriläisen isät ja äidit olivat saapuneet näkemään lastaan. Mun vanhemmat eivät luonnollisesti olleet tulleet, olihan Kuopiosta pitkä matka ja sitä paitsi olinhan mä jo isonen. Silti yksi isä oli siellä kattomassa mua, vaikka mä en nähnyt sitä. Hän katsoo meitä jokaista aina. Se kiusasi mua hirveesti. Ei mua tarvinnut katella ja hoivata, kyllä mä selviän omin voimin. Sen tähden mä en levännyt, enkä mä nähnyt kaunista päivää.

Jumalanpalvelus alkoi puolenpäivän jälkeen. Vanhempia oli tullut sankoin joukoin katselemaan leiriläisiä ja osallistumaan kirkkoon. Olihan se isäkin siellä. Aluksi leirin opettajat esittelivät itsensä ja isoksetkin kertoivat itsestään ja omista ryhmäläisistään. Minä, isonen, siis Kristityn esikuva, esittelin myös itseni kuin paraskin hurskauden ruumiillistuma. Kauniisti hymyillen. Laulut, jotka lauloimme jumalanpalveluksen aikana kuoromme kanssa olivat kauniita, mutta yksi laulaja oli onneton. Se riittikin siitä jumiksesta ja mä lähdin kesken pois. Syynä oli vaikkapa Baseball-matsi Riihimäellä. Mä pelasin sen matsin ihan onnettomasti ja olin koko ajan ihan muissa maailmoissa. Kaiken kukkuraks se isä oli kattomassa sitä ottelua.

27.7

Kun hiiri kurkisti kolostaan Teinilän kolmannen kerroksen kylpyhuoneessa joskus kahden maissa aamuyöstä maanantaina, se näki hampaanpesijän, jolla ei ollut kaikki hyvin. Hän nimittäin itki hillittömästi peiliä vasten. Hiiri ymmärsi oitis, mitä oli tapahtunut. Se suuri Isä, joka oli luonut hiirenkin, oli pelastanut tämän hampaanpesijän. Hampaanpesijän, homo sapiens ja Tomio Pihkala, joka oli luotu Jumalan kuvaksi, ihmiseksi maailmaan ja pysymään Jumalan tahdossa, oli hyljännyt Hänet kaiken hyvän jälkeen, tehnyt itsestä jumalan, kulkenut omaa tietä ja lopulta suistunut. Silloin Jumala punnitsi oman Poikansa Jeesuksen ja Tomio Pihkalan vaa'assa ja katsoi Tomion arvokkaammaksi. Hän heitti Jeesuksen kadotukseen ja mä pääsin Jumalan luo. Mutta Raamattu sanoo, että Jeesus taisteli kadotuksessa sielunvihollisen kanssa, voitti kuoleman, nousi ylös taivaaseen Isänsä oikealle puolelle.

Käännekohta, josta olin maininnut oli tää maanantiaaamuyö. Siellä kylppärissä tehtiin melkoinen suurpesu, kun kaikki synnit imuroitiin musta pois. Ei ihme, että sen jälkeen tuntui puhtaalta. Mutta se on kyllä jännää, että vaikka me edelleen liataan itseämme synnillä, meissä asuu kokopäivätoiminen siivooja, Jeesus.

Sen jälkeen, kun Pyhä henki on vaikuttanut ihmisessä, ihminen rupeaa tajuamaan asioita. Mä huomasin sen, kun me keskusteltiin isosten ja Tapsan kanssa elämän peruskysymyksistä: Miksi on kärsimystä? Miten käy niille ihmisille, jotka eivät koskaan saa kuulla evankeliumia? Miksi juuri minä uskon? Mitä tarkoittaa kolmiyhteinen Jumala? Minkä näköinen on Jumala? Mitä me teemme taivaassa? Minkä näköisiä ja minkä ikäisiä me ollaan siellä? jne. jne. Mulle välähti moni asia ja ajattelin, että siksikö ne uskovat oli aina puhuneet tollaista....

28.7

Tiistaina opettajien ja isosten aamupalaverissa, mä ilmoitin pontevasti pitäväni iltahartauden ja todistuspuheenvuoron iltaohjelman lopussa, ilman ihmeellisempiä selityksiä. Kukaan ei erityisemmin ihmeteltyt yllättävää käytöstäni vaan päivän suurena puheenaiheena pidettiin illan iltaohjelmaa, jossa isosilla olisi viimeisen kerran mahdollisuus esittää sketsejä ym. omaa ohjelmaa....

Todistuspuheenvuoroni oli tietenkin kaikille melkoinen yllätys, ja huomasin sen muutamien ilmeestä. Kun Tapsa oli pitänyt loppurukouksen, tuntui mahtavalta halata isosia, opettajia ja kaikkia muita saman tien kulkijoita. Oli semmoinen tunne, että "samassa junassa ollaan".

29.7

Todellakin silloin mulla oli mahtava tunne, mä tunsin, että nyt ollaan hurskaita, nyt on helppo olla iloisella mielellä. Mun uskoni eli tunteiden varassa. Mut tunteiden varassa ei voida selvittää elämän vaikeuksista ja esteistä. Sen mä sain huomata heti seuraavana iltana. Mä tunsin itteni aivan onnettomaksi ja epäonnistuneeksi. Mä olin tehnyt jotain väärin ja mä ymmärsin, etten mä pysty olemaan synnitön ja hyvä. Mut valtasi yleinen masennus. Onneksi mua viisaampia ihmisiä oli tässäkin asiassa ja mä selvitin Tapsan avustuksella alttarilla Jumalalle asiat sinä iltana ja ymmärsin, että ei tää uskonelämä oo tunneasiaa vaan mä voin tiedostaa, että vaikka mä edelleenkin teen syntiä, niin Jeesus on kantanu kaikki meidän tulevatkin synnit ristillä. Eihän meillä ole muuten mitään jakoja taivaaseen.

1.8 *Joka päivä Jumalan voimin*

Tähän konfirmaatiopäivään mä panin tän otsikon, koska se sopii tästä lähtien jokaiseen päivään, jonka mä elän täällä maanpäällä.... Päivässä oli todella juhlan tuntua. Isät, äidit, veljet, siskot, sukulaiset ja tutut olivat tulleet katsomaan konfirmoitavia. Mun vanhemmat eivät luonnollisesti olleet tulleet, olihan Kuopiosta pitkä matka ja sitä paitsi olinhan mä jo isonen. Silti eräs Isä isolla iillä oli siellä katsomassa mua ja mä tiesin sen. Mä nautin siitä hirveesti. Mun teki mieli esitellä sitä Isää kaikille.

Konfirmaatiojumalanpalvelus meni hyvin. Laulu, jonka leiriläiset lauloivat konfirmaation jälkeen oli kaunis, mutta yksi kuuntelija oli onnellinen.

Entä Sinä?

Hallitseeko Jeesus jo Sinua? Ellei, niin kuule: Kuninkaasi on tänään täällä lähelläsi. Hän haluaa astua sydämesi valtaistuimelle. Avaa sydämesi hänelle!

Jos tunnet jo Herran, pyydä: Herra auta, että voisin vikuroimatta olla Sinun käytössäsi. Herra hallitse minua armossasi!